

حمیدرضا علی‌نیا

روزنامه نگار

گزارش
امروزه کمتر کسی است که از وسایل ارتباطی مانند تلفن هوشمند یا اینترنت استفاده نکند. همان‌طور که این ابزارها کارها را تسهیل می‌کنند، می‌توانند دردرس‌ساز هم باشند. مثلاً کارمندانی که بیرون از ساعات اداری از طریق ایمیل، تلفن، شبکه‌های اجتماعی و... توسط کارفرما مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرند. این مسئله باعث شده تا برخی کشورها در اروپا قانونی را به‌کار گیرند که از ساعات بیرون از کار کارمندان دفاع می‌کند. این قانون که به‌صورت کلی «حق خاموش کردن» نامیده می‌شود اکنون در چند کشور در حال اجرایی شدن است.

به زودی کارکنان شرکت‌ها و مؤسسات در بریتانیا می‌توانند ایمیل‌های مربوط به کار و تماس‌های تلفنی در ساعات خارج از دفتر و محل کار را نادیده بگیرند. این امر پس از وعده کمپین انتخاباتی دولت جدید حزب کارگر بریتانیا صورت می‌گیرد. حق خاموش کردن (right to switch off) به کارگران اجازه می‌دهد خارج از ساعات کاری از محل کار خود بدون دغدغه جدا شده و در آخر هفته‌ها از کار اضافی خودداری کنند.

ایده فوق‌العاده حق خاموش کردن مفهوم جدیدی نیست و قبلاً توسط چندین کشور اروپایی پذیرفته شده است. در واقع اگر اروپا را در نظر بگیرید، بریتانیا می‌تواند آخرین کشوری باشد که به کارگران این حق را می‌دهد که در ساعات شخصی ایمیل‌ها را نادیده بگیرند؛ چراکه بخش‌هایی از اروپا در حال حاضر بسیار جلوتر از بریتانیا هستند.

اتحادیه اروپا

اتحادیه اروپا حق قطع ارتباط را این‌گونه تعریف می‌کند: «حق کارگر برای اینکه بتواند از کار جدا شود و از درگیر شدن

خطر روان‌پریشی برای مهاجران نوجوان

گزارش
جامعه‌شناسان معتقدند ضربه روحی ناشی از مهاجرت می‌تواند هم‌رده با مرگ یکی از اعضای خانواده باشد. وضعیتی که می‌تواند به‌ویژه برای مهاجرانی که از نظر ظاهری به جامعه مقصد شباهت کمتری دارند با شدت بیشتری رخ دهد. اخیراً پژوهشی در دانشگاه کالج لندن نشان داده است که مهاجرت در دوران نوجوانی و بلوغ می‌تواند خطر روان‌پریشی را در مهاجران افزایش دهد.

محققان دریافتند افرادی که در سنین نوجوانی مهاجرت می‌کنند، با خطر روان‌پریشی بالا مواجه می‌شوند و این ارتباط به‌ویژه در میان سیاهپوستان و مردم آفریقای شمالی قوی‌تر است. در حالی که تحقیقات قبلی نشان داده بود به‌طور کلی مهاجرت می‌تواند در افزایش خطر روان‌پریشی در میان افراد اقلیت‌های قومی نقش داشته باشد، این مطالعه نشان می‌دهد سن می‌تواند عامل مهمی در این زمینه باشد. جیمز کرکبراید، استاد اپیدمیولوژی روانپزشکی و اجتماعی در دانشگاه کالج لندن (UCL) و یکی از نویسندگان این مطالعه، در این باره گفت: «نوجوانی دورانی مهم و زمانی است که افراد در آن احساس هویت و رشد اجتماعی، شناختی و عصبی را تجربه می‌کنند. مهاجرت در دوران نوجوانی با خطر روان‌پریشی مرتبط است؛ چراکه مهاجرت در این دوره از زندگی شکل‌گیری شبکه‌های اجتماعی را مختل می‌کند و ممکن است نوجوانان مهاجر را ملزم به یادگیری زبان جدید، پذیرش هنجارها و آداب و رسوم اجتماعی و فرهنگی جدید و مدیریت محیط‌های اجتماعی جدید کند. قرار گرفتن در معرض نژادپرستی و تبعیض بالقوه همراه با مسائل احساسی، همه می‌توانند در تبدیل مهاجرت برای نوجوانان به دوره‌ای آسیب‌زا و پرخطر نقش داشته باشند.» کرکبراید و همکارانش در مجله PLOS Mental Health نوشته‌اند که چگونه داده‌های ۲۱۳۲ فرد ۱۸ تا ۶۴ ساله در انگلیس، فرانسه، ایتالیا، اسپانیا و هلند را که بخشی از یک مطالعه تحقیقاتی بزرگ‌تر بودند، تجزیه و تحلیل کرده‌اند. از این گروه، ۹۳۷ نفر اولین دوره یک اختلال روان‌پریشی را تجربه کرده بودند که این اتفاق پس از مهاجرت رخ داد. او معتقد است اکثر کسانی که مهاجرت کردند و به مشکلات روان‌پریشی دچار شدند، نه برای درخواست پناهندگی، بلکه به دلایل اقتصادی دست به مهاجرت زده‌اند؛ به‌عبارت دیگر بیشتر مهاجران گرفتار روان‌پریشی کسانی هستند که قصد داشته‌اند با انجام مهاجرت وضعیت اقتصادی خود را بهبود بخشند.

حق خاموشی

کارمندان می‌توانند خارج از ساعت کاری پاسخگوی کارفرما نباشند

در ارتباطات الکترونیکی مرتبط با کار، مانند ایمیل یا سایر پیام‌ها، در ساعات غیرکاری خودداری کند.» با این حال این حق هنوز در قوانین اتحادیه اروپا نوشته نشده است. البته تلاش‌هایی برای تغییر آن در این اتحادیه انجام شد. اتحادیه اروپا در ۲۱ ژانویه ۲۰۲۱ با تشکیل کمیسיוنی خواست تا قانونی ارائه کند که به کارمندان اجازه می‌دهد در ساعات غیرکاری، بدون عواقب از محل کار خود جدا شوند و حداقل اسناداردها را برای کار از راه‌دور تعیین کند.

از زمانی که همه‌گیری کرونا، کار از خانه و کار از راه دور را فراگیر کرد، حق خاموش کردن اهمیت فزاینده‌ای پیدا کرد اما این نگرانی وجود دارد که زندگی در خانه تبدیل به یک کار دفتری ۲۴ ساعته شود و ساعات کاری را افزایش دهد. به همین دلیل صداهایی برای حق خاموش کردن پس از دوره همه‌گیری شنیده شد.

فرانسه

فرانسه به‌عنوان پیشگام حق خاموش کردن شناخته می‌شود. این کشور در سال ۲۰۱۶ قانونی را تصویب کرد

جهان

اسپانیا

کارکنان از راه‌دور در اسپانیا حق دارند خارج از ساعات کاری خود به‌صورت دیجیتالی ارتباط خود را قطع کنند. همچنین کارفرمایان اسپانیایی موظفند یک خط‌مشی داخلی برای حق قطع ارتباط و ارائه آموزش برای کارکنان در مورد استفاده معقول از ابزارهای تکنولوژیکی و ارتباطی تهیه و مطابق با حقوق کارکنان آن را تنظیم کنند.

پرتغال

پرتغال قانون خود را «حق استراحت» می‌نامد که در سال ۲۰۲۱ معرفی شد. بر اساس این قانون، شرکت‌هایی که بیش از ۱۰ کارمند دارند در صورت تماس با کارمندان خارج از ساعات قراردادی خود، ممکن است با جریمه مواجه شوند اما در موارد اضطراری کارفرما می‌تواند با کارمند تماس بگیرد. با این حال سوءاستفاده از این استثنا به‌عنوان یک جرم سنگین قابل پیگرد قانونی است.

ایتالیا

در ایتالیا، حق قطع اتصال تحت قانونی قرار می‌گیرد که به اصطلاح «کار هوشمند» نامیده می‌شود. این قانون مستلزم آن است که هر قرارداد دور کاری باید مراحل فنی و سازمانی خاصی را شرح دهد که در آن از این مسئله که کارمند می‌تواند به‌طور کامل از دستگاه‌های الکترونیکی مرتبط با کار جدا شود اطمینان حاصل شود. این توافقنامه همچنین باید دوره‌های استراحت و جدا شدن از وسایل ارتباطی را مشخص کند.

یونان

در یونان اینن قانون را «حق قطع ارتباط» می‌نامند که در قوانین این کشور در سال ۲۰۲۲ مورد تصویب قرار گرفت. این قانون بدان معنی است که کارگران از راه‌دور، باید به‌طور کامل از ارائه کار در زمان غیراداری خودداری کنند. همچنین قانون یادشده بر عدم استفاده از وسایل ارتباطی مرتبط با کار (ایمیل یا تلفن)، در ساعات غیرکاری و تعطیلات تأکید و تبعیض علیه کارکنانی که از حق قطع ارتباط استفاده می‌کنند، منع می‌کند.

منبع: گاردین

تولید انبوه هیدروژن سبز در آمریکای لاتین

قیمت‌گذاری سوخت برای جذب مشتریان به منابع ارزان، فراوان و قابل اعتماد انرژی تجدیدپذیر بستگی دارد اما در کلمبیا، ده‌ها پروژه بادی-خشکی که برنامه‌ریزی شده بود، لغو شده یا به تأخیر افتاده است؛ زیرا گروه‌های بومی ساخت‌وساز را تأیید نکرده‌اند.

بانک توسعه بین آمریکایی می‌گوید: «اگر کلمبیا واقعاً تلاشی برای تسهیل گفت‌وگوهای بین جوامع محلی و توسعه‌دهندگان هیدروژن سبز نکند، حداقل ۳۳ درصد کمتر از بقیه کشورهای آمریکای لاتین برای رقابت در تولید هیدروژن پاک شرکت خواهد داشت.» لویزا پالاسیوس، محقق ارشد پژوهشی در مرکز سیاست انرژی جهانی دانشگاه کلمبیا دلیل اختلافات‌های لازم برای انتقال و پاک می‌داند و توضیح می‌دهد: «در حال حاضر تولید هیدروژن پاک به‌صرفه نیست و بسیار گران است؛ چراکه در بعضی جاها به‌ازای هر کیلوگرم ۱۰ دلار از سوخت‌های فسیلی هزینه بیشتری ایجاد می‌کند. هیدروژن خاکستری تولید شده از سوخت‌های فسیلی در حال حاضر به‌ازای هر کیلوگرم ۱ تا ۳ دلار هزینه دارد.» او معتقد است که مسئله اصلی، نبود زیرساخت‌های لازم برای انتقال و تولید هیدروژن پاک است. استفاده مجدد از دارایی و زیرساخت‌های موجود مانند خطوط لوله یا ساخت زیرساخت‌های مشترک می‌تواند هزینه‌های هیدروژن پاک را در آمریکای لاتین بین ۱٫۵۰ تا ۲٫۵۰ دلار در هر کیلوگرم کاهش دهد. گزارش مجمع جهانی اقتصاد که در ماه اوت منتشر شد، نشان می‌دهد که حدود ۶٫۱ میلیارد دلار به‌عنوان سرمایه‌گذاری‌های تجدیدپذیر از جمله در هیدروژن پاک، در سراسر منطقه توسط وام‌دهندگان و صندوق‌های چندجانبه و همچنین دولت‌های خارجی و منطقه‌ای انجام شده است. این بخش کوچکی از سرمایه‌گذاری ۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیارد دلاری است که صنعت هیدروژن پاک منطقه تا سال ۲۰۳۰ به آن نیاز خواهد داشت. حدود ۶۵ پروژه هیدروژن پاک در آمریکای لاتین وجود دارد که بیشتر آن‌ها در مراحل اولیه توسعه هستند. تا پایان سال ۲۰۲۳، کلمبیا حدود ۲۸ پروژه در این زمینه کلید زد؛ از جمله یک پروژه در مقیاس صنعتی در پالایشگاه شرکت انرژی دولتی اکوپترول در شهر کارتاخنا که قرار است در سال ۲۰۲۶ به‌صورت آنلاین عرضه شود. همچنین شرکت انرژی پتروبراس برزیل، به دنبال هیدروژن پاک است تا در عملیات‌های خود آن را جایگزین هیدروژن خاکستری کند. پتروبراس که تحت کنترل دولت است قصد دارد دو کارخانه هیدروژن سبز بسازد و در حال مذاکره با مشتریان بالقوه است تا بر سر قیمت به توافق برسند.

منبع: رویترز

atiyeno.ir

خبر

کمبود ده‌ها هزار خانه

در ایرلند

بر اساس آخرین گزارش بانک مرکزی ایرلند، این کشور برای حل بحران مسکن ملی خود باید سالانه حدود ۲۰ هزار ملک مسکونی اضافی بسازد. ایرلند که از جمله کشورهای اتحادیه اروپا با شدیدترین بحران مسکن است، هزینه‌های مسکن بسیار بالایی دارد، به‌طوری که در سال ۲۰۲۲ هزینه یک منزل مسکونی در ایرلند دو برابر میانگین اتحادیه اروپا بود.

وضعیت به قدری وخیم است که کارفرمایان، از جمله شرکت‌هایی رایان ایر، با خرید ملک برای اجاره به کارمندان خود، سعی در کنترل موضوع مسکن کارمندان خود دارند تا بتواند نیروی کار مورد نیاز خود را تأمین کند. به گفته بانک مرکزی ایرلند، بازار مسکن ایرلند با بیش از یک دهه کمبود عرضه دست‌وپنجه نرم می‌کند. در طول ۱۰ سال گذشته، جمعیت ایرلند به حدی افزایش یافته که از هر چهار نفر، سه نفر نمی‌توانند ملکی موجود برای اجاره یا خرید پیدا کنند. در بسیاری از موارد دیده شده که بهای تمام‌شده خانه، داشتن آن را برای یک کارگر معمولی غیرقابل دسترس کرده است.

دولت ایرلند بودجه ساخت مسکن را از حدود ۱ میلیارد یورو به ۶٫۵ میلیارد یورو در سال افزایش داده است و بودجه ساخت مسکن در این کشور اکنون یکی از بالاترین‌ها در اتحادیه اروپاست.

طرح دولت با عنوان «مسکن برای همه» وعده فراهم کردن مسکن مقرون به‌صرفه را برای هر شهروند ایرلندی می‌دهد. بیش از ۳۰ هزار مسکن در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ ساخته شده و هدف از این ساخت‌وسازها تولید ۳۳ هزار مسکن در هر سال است. این هدف در سال گذشته محقق شد و بانک مرکزی ایرلند به این تشخیص رسید که عرضه مسکن در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته است. با وجود این به دلیل تقاضای بالا، قیمت مسکن همچنان افزایش می‌یابد و مشکل اصلی هم همین موضوع است. بر اساس گزارش اداره مرکزی آمار ایرلند، آخرین شاخص شاخص ملک مسکونی جهش ۹٫۶ درصدی را در ۱۲ ماه منتهی به پایان جولای ۲۰۲۴ نشان می‌دهد. بانک مکز ی ایرلند با توضیح اینکه رشد جمعیت در سال‌های اخیر از انتظارات قبلی فراتر رفته است، خواستار افزایش هدفمند تعداد ساخت‌وساز سالانه مسکن شده است. موضوعی که نشان می‌دهد یک تقاضای سرکوب‌شده در دهه گذشته انباشته شده و انتظار می‌رود جمعیت در چند دهه آینده به‌طور پیوسته رشد کند. این بانک پیشنهاد می‌کند سالانه ۵۲ هزار خانه تا اواسط قرن بسازند که عرضه مسکن بتواند پاسخگوی تقاضا باشد.

بانک مرکزی اعلام می‌کند: «پاسخگویی به تقاضا فقط افزایش تعداد خانه‌ها نیست بلکه بهره‌وری بخش ساختمان باید بهبود یابد؛ زیرا بحران مالی زخم‌های طولانی‌مدتی روی مسکن بر جای گذاشته است.» بخش ساخت‌وساز بیش از حد به شرکت‌های کوچک متکی است در حالی که شرکت‌های ساخت‌وساز باید در تجهیزات و سرمایه‌گذاری کنند و فناوری‌های مدرن را به کار گیرند؛ موضوعی که به دلیل کوچک بودن شرکت‌های فعال در این بخش چندان موفق نبوده است. بر اساس تجزیه و تحلیل بانک مرکزی ایرلند، اگر صنعت ساخت‌وساز در این کشور بخواهد نیازهای مسکن فعلی و آینده را تأمین کند، علاوه بر هزینه‌های جاری، نیازمند ۶٫۵ میلیارد یورو بودجه در سال خواهد بود. اگرچه هزینه‌های ساخت‌وساز بالاست اما بانک مرکزی هشدار می‌دهد که تأخیر در تأمین مسکن آن هم در درازمدت برای اقتصاد هزینه بیشتری به همراه خواهد داشت.

طبق گزارش این بانک کمبود مسکن و افزایش هزینه‌های زندگی در نهایت هزینه بیشتری برای تجارت در ایرلند به همراه خواهد داشت و در نهایت به رقابت‌پذیری و رشد پایدار آسیب می‌رساند.

منبع: cnbc

